



GAZİANTEP, ADIYAMAN, KASTAMONU, MALATYA, TRABZON, AYDIN, DİYARBAKIR YÖRESİ ASMA DAVULU¹

Kerem Cenk YILMAZ*

* Doç. Sakarya Üniversitesi Devlet Konservatuarı, Türk Halk Oyunları Bölümü, kcyilmaz@sakarya.edu.tr

Received Date: 21.06.2021. Revised Date: 27.07.2021. Accepted Date: 15.08.2021

Copyright © 2021 Kerem Cenk YILMAZ. This is an open access article distributed under the Eurasian Academy of Sciences License, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

Özet

Son yüzyılda teknolojik alanda yaşanan gelişmelerin, sosyal ve kültürel hayatımızın döngüsünü kontrol altına aldığı görülmektedir. Sosyal ve kültürel bir aktör olan çalgıların, teknolojik gelişmeler ile fabrikasyon üretim sürecine entegre olmaları, çalgı yapımında kullanılan geleneksel hammaddenin temininde üreticilerin teknolojik unsurlardan yararlanarak alternatif üretmeleri, geleneksel çalgıların yapısal özelliklerinde bir takım farklılaşmayı beraberinde getirmektedir. Geleneksel dansımızın ve müziğimizin temel unsuru olan asma davulun geleneksel üretim sürecinin de hammadde temininde yaşanan zorluk, ekonomik koşullar ve seri üretim, üreticileri ve asma davul çalan müzisyenleri farklı arayışlara sürüklemektedir.

Bu çalışmanın amacı, Anadolu coğrafyası içerisinde geleneksel dans ve müziğimize eşlik eden asma davul çalgısının yapısal özelliklerini örnek yöreler üzerinden tespit etmektir. Tespit edilen öğelerin gelecek kuşaklara aktararak, yörelerin ses kültürü içerisindeki varlığının muhafaza edilmesi, alan için oldukça önemli bulunmaktadır.

Bu çalışmada, örnek yörelerde yaşayan ve mesleği davul çalmak olan kişiler referans olarak alınmıştır. Yapılan görüşmeler ışığında, asma davulun parçalarının yapısal ve biçimsel özellikleri, geleneksel haliyle ortaya konulacaktır.

Anahtar kelimeler: Asma Davul, çalgı, halk oyunları

SLING DRUM OF GAZİANTEP, ADIYAMAN, KASTAMONU, MALATYA, ADANA, TRABZON, AYDIN, DİYARBAKIR

Abstract

It is observed that developments encountered in technological areas within the last century have taken control of our social and cultural lives. Integration of musical instruments which are social and cultural actors to fabrication manufacturing process and the change in the raw materials used in manufacturing of the musical instruments have brought certain changes to their structural features. Difficulties in obtaining of raw materials, economic conditions, and mass production are forcing the manufacturers and musicians who play the sling drum which is the fundamental element of our traditional dance and music to search different pursuits.

Objective of this study is to identify the structural features of the sling drum which accompanies our traditional dance and music within the Anatolian geography through exemplary regions. It is believed that transferring identified traditional factors to future generations and preservation of its status within the sound culture is significant for the field.

In this study individuals who live in the exemplary regions and whose occupations are playing drums were taken as reference. Structural and formal features of the sling drum parts will be revealed with it is traditional by interviews.

Keywords: Sling drum, instrument, folk dances

¹ Çalışma yazarın “Asma Davul çalgısıyla Ritim Öğretimi ve Performansına Yönelik Metodolojik Bir yaklaşım” başlıklı Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanatta Yeterlik Tezinden türetilmiştir.



Giriş

Teknolojik ilerlemeler, günümüzde sosyal ve kültürel hayatımızın yeniden inşasında önemli rol oynamaktadır. “Toplumsal gereksinimler, bu gelişmelere yön vermektedir. Sınırlı enerji kaynakları, en ekonomik çalışma gücü ile en verimli üretim biçimlerinin geliştirilmesini tetiklemekte, yeni üretim araçlarının yaratılmasını gerektirmektedir” (Özturan, 2010: 126).

Toplumlar benliklerini ifade etme aracı olarak müziği etkin bir biçimde kullanırlar. Müzik ve folklorün harmanlanarak oluşturduğu müzik kültürü, bir toplumda yaşanan tüm olguların birleşmesiyle meydana gelir (Açar, Bektaş, 2015: 460).

Kültürel yaşamın geniş yelpazesinde toplumların müzik kültürü içerisinde yer alan çalgılar, “yapımlarında kullanılan teknolojiye değin içinde buldukları kültürün anlamlarına ve değerler dizgesine ulaşmada da yararlanan sosyokültürel ürünlerdir” (Küçükebe, 2013: 121). Çalgı ailesi içerisinde yer alan vurmali çalgılar başlangıcında üretilirken bir yüzeyin üzerine deri veya benzeri başka maddelerin gerilmesi suretiyle gelişmiştir. Günümüzde teknolojiye yaşanan gelişmelerle birlikte, vurmali çalgı üreticilerinin farklı hammaddeleri kullanarak yeni arayışlar içerisinde oldukları ve fabrikasyon sürece geçtikleri görülmektedir.

Çalgı üretiminde yaşanan bu gelişmeler, geleneksel danslarımızın ve müziğimizin zurna ile birlikte en temel çalgısı olan asma davulun üretiminde de yaşanmaktadır. Cam kasnak kullanımı bu yeni arayışlardan bir tanesidir ve şeffaf akortlu davul, şeffaf ipli davul isimleri verilerek geliştirilmiştir. Şeffaf ipli ve şeffaf akortlu denilen bu yeni asma davul kasnağında, dayanıklı olan ve sesi emen, araba cam üretiminde kullanılan malzeme tercih edilmektedir (Yılmaz, 2017).

Diğer bir farklılıkta asma davulda kullanılan derinin temininde yaşanmaktadır. Hayvan derisinin temin edilmesinde yaşanan zorluk, davul çalan müzisyenleri, ekonomik bağlamda daha ucuz oluşu ve kolay ulaşılabilirliğiyle, hayvan derisi yerine suni deri diye nitelenen fabrikasyon malzeme kullanmaya yöneltmiştir. Aynı zamanda asma davul çalan müzisyenlerin stüdyo kayıtlarında ve halk oyunları yarışmalarında ses üretim süreçlerinde karşılaştıkları problemler, müzisyenlerin hayvan derisini kullanmamaları için gösterdikleri diğer bir söylemdir (Yılmaz, 2017).

Yöresel bir asma davulun geleneğe göre yapımı ve kullanılan malzeme, yörenin ses kültürü içerisinde hayati bir öneme sahiptir. Davulun tınısı ve oluşturduğu nüanslar, geleneksel dansı ve geleneksel müziği tamamlayıcı niteliktedir.

Bu çalışmada Gaziantep, Adıyaman, Kastamonu, Malatya, Adana, Trabzon, Aydın, Diyarbakır Yörelerine ait geleneksel asma davulların yapısal ve biçimsel özellikleri, yörede yaşayan asma davul çalan müzisyenler ile görüşülerek tespit edilmiştir. Asma davulu oluşturan parçalar kasnak, kullanılan deri, tokmak, çubuk ve gergi malzemesinin geleneksel yapısal ve biçimsel özellikleri tablolar ile anlamlandırılmıştır.

Gaziantep

Gaziantep yöresinde kullanılan asma davulun yapısal ve biçimsel özelliklerini tespit edebilmek için, Gaziantep doğumlu ve hala orada yaşayan davulcu Reşit Bulut ile görüşme gerçekleştirilmiştir. Reşit Bulut 1973 doğumlu, uzun yıllardır davul çalan ve davul çalma işini babasından öğrenen yöresel bir davulcudur. Yaptığımız görüşmede Bulut, asma davul için deri bulmanın son derece zor olduğunu, davul yapan ustaların sayısının azaldığını ifade etmektedir. Gergi ipi ya da akort ipi diye tanımlanan malzemenin, eskiden yağlı deriden yapıldığını, babasının ve eski davul çalan müzisyenlerin kayışın yağlı olmasını, deriyi bir müddet toprağa gömerek derinin yağını salması ile sağladıklarını söylemektedir. Günümüzde



Gaziantep'te davulcuların hayvan derisi yerine bir tarafı deri diğer tarafı film ve ya röntgen diye tabir edilen malzemeyi kullandıklarını, yine yağlı gergi kayışı yerine farklı malzemelerden üretilen ipleri kullandıklarını belirtmektedir.

Tablo 1: Asma Davulunun Yapısal ve Biçimsel Özellikleri (Reşit Bulut, Kişisel Görüşme, 2014).

Davulun Kullanıldığı Yöre	Gazi Antep
Kasnakta kullanılan malzeme	Ceviz
Kasnağın Çapı	47-48 cm
Kasnağın Genişliği	27-32 cm
Kullanılan Derinin Cinsi	Keçi
Tokmak Boyutu	40cm
Tokmak Cinsi	Portakal Ağacı
Çubuk Cinsi	Zeytin ağacı
Çubuk Boyutu	30-35 cm
Gergi Malzemesi	Deri
Davul İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Yok
Tokmak İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Yok
Çubuk İçin kullanılan yöresel isimler	Çomak
Gergi malzemesinin bağlanıl Şekli	V



Şekil 1. Gaziantep Asma Davulu (Kerem Cenk Yılmaz'ın kişisel arşivi)

Adıyaman

1978 yılında Adıyaman'da doğan baba mesleği davulculuğu devam ettiren, yöresel davulcu Gaffari Almaz ile Adıyaman'da kullanılan asma davulun yapısal ve biçimsel özellikleri görüşülmüştür. Almaz, geleneksel davulları artık eskisi gibi kullanmadıklarını, cam deri diye niteledikleri malzemeden üretilen davulu yaygın olarak kullandıkları söylemektedir. Geleneksel Adıyaman asma davulunun derisinin hayvan derisinden olması gerektiğini, düm diye tabir edilen tarafın keçi derisinden(daha sağlam olması sebebiyle), çubuk tarafı denilen



yerin koyun derisinden (daha ince deri olması sebebiyle) olması gerektiğın belirtmektedir. Günümüzde kullandıkları cam deri diye tabir ettiğı malzemenin tokmak tarafının 0.25 cm, çubuk tarafı diye tabir edilen derinin ise 0.12 cm olması gerektiğini ifade etmektedir.

Tablo 2. Asma Davulunun Yapısal ve Biçimsel Özellikleri (Gaffari Almaz, Kişisel görüşme, 2018).

Davulun Kullanıldığı Yöre	Adıyaman
Kasnakta kullanılan malzeme	Ceviz
Kasnağın Çapı	-51cm
Kasnağın Genişliği	41 cm
Kullanılan Derinin Cinsi	Keçi derisi düm, çubuk tarafı koyun
Tokmak Boyutu	30-35cm
Tokmak Cinsi	Ceviz, kayısı
Çubuk Cinsi	Acıbadem çalı
Çubuk Boyutu	30-35 cm
Gergi Malzemesi	Fermuar ipliğı, ip
Davul İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Meydan Davulu, Kara davul
Tokmak İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Holluk
Çubuk İçin kullanılan yöresel isimler	Şıvık
Gergi malzemesinin bağlanıl Şekli	Dört parmak v harfi şeklindedir.3 veya 4 şerit sarılır.



Şekil 2. Adıyaman Asma Davulu (Kerem Cenk Yılmaz'ın kişisel arşivi)

Kastamonu

Kastamonu'da yaşayan ve yöreyle ilgili müzik kültürüne dair araştırmalar yapan, yöresel müzisyen Mehmet Çulhaoğlu ile yaptığımız görüşmelerde Kastamonu asma davulunun yapısal özellikleri aşağıdaki gibi tespit edilmiştir.



Tablo 3: Asma Davulunun Yapısal ve Biçimsel Özellikleri (Mehmet Çulhaoğlu, kişisel görüşme, 2014).

Davulun Kullanıldığı Yöre	Kastamonu
Kasnağın Çapı	80-85
Kasnağın Genişliği	35-38 cm
Kullanılan Derinin Cinsi	Kalın taraf erkek koç derisi, ince taraf dişi koyun derisi bir yaş civarı.
Tokmak Boyutu	40 cm
Tokmak Cinsi	Ceviz, ıhlamur ve erik
Çubuk Cinsi	Kızılçık
Çubuk Boyutu	35-40 cm
Gergi Malzemesi	Urgan, Kendir ipi
Davul İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Yok
Tokmak İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Möçük
Çubuk İçin kullanılan yöresel isimler	Kiren
Gergi malzemesinin bağlanıl Şekli	V
Kasnağın malzemesi	Çam



Şekil 3. Kastamonu Asma Davulu (Kerem Cenk Yılmaz'ın kişisel arşivi).

Malatya

Malatya yöresi davulcularından Aziz Batar la yaptığımız görüşme ile ilgili bilgiler aşağıdaki tabloda ifade edilmektedir. Baba mesleği olarak babasından devraldığı davulculuk mesleğini sürdüren Batar, 1981 doğumlu ve uzun yıllardır yörede davul çalmaktadır.

Batar, “...daha önceleri geleneksel Malatya davulunda ağırlıklı olarak koyun derisi kullanılırdı. Bazı durumlarda ise keçi derisinin kullanıldığı da söylenmektedir. Şu an ise Malatya’ da davulcular, yaygınlıkla yapay deri (film) kullanılmaktadırlar. Yapay derili davulda çift çember kullanılırken, doğal derili geleneksel davulda tek çember kullanılırdı. Günümüzde Malatya tokmağı yerine ağırlıklı olarak Adıyaman tokmağı kullanılmaktadır. Adıyaman tokmağı 3-4 cm daha kısa olup şekil olarak farklılık göstermektedir” demiştir.



Tablo 4: Asma Davulunun Yapısal ve Biçimsel Özellikleri (Aziz Batar, Kişisel Görüşme 2014).

Davulun Kullanıldığı Yöre	Malatya
Kasnakta kullanılan malzeme	Ceviz ağacı
Kasnağın Çapı	48-49 cm.
Kasnağın Genişliği	38-39 cm.
Kullanılan Derinin Cinsi	Film (suni deri)
Tokmak Boyutu	40 cm.
Tokmak Cinsi	Kayısı, erik ağacı
Çubuk Cinsi	İlgın ağacı, balık oltası
Çubuk Boyutu	43 cm.
Gergi Malzemesi	Kösele, Paraşüt ipi
Davul İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Davul
Tokmak İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Zompa,(çoğunlukla tokmak)
Çubuk İçin kullanılan yöresel isimler	Çöp, çubuk
Gergi malzemesinin bağlanıl Şekli	Karşılıklı olarak çapraz şekilde atıldıktan sonra göbekte ortadan sarılır.



Şekil 4. Malatya Asma Davulu (Kerem Cenk Yılmaz'ın kişisel arşivi).

Trabzon

Kaynak kişimiz olan yöresel müzisyen Sinan Güneysu, 1981 doğumlu olup davulcu olan dedesinden davul çalmayı ve yapmayı öğrenmiştir. Trabzon yöresinin kullanılan asma davul, yöre danslarının hareketli karakterde olmaları, aynı zamanda yörenin çok yağmurlu ve nemli olması gibi coğrafi sebeplerden dolayı, diğer yöre davulları ile yapılışı ve kullanılan malzeme bakımından farklılıklar göstermektedir.

Trabzon davulu, diğer yörelere göre boyut olarak daha küçük ölçülerdedir. Çok yağış alan bu yörede, yağmurun çok yağması ve nem gibi özelliklerin, davulun ses üretiminde olumsuz değişkenler oluşturmaktadır. Bu sebeple tercih edilen davul derisinin, coğrafi şartlara karşı dayanıklı olması gerekmektedir. Davul üretiminde diğer bir fark ise derinin davula gerilmesi



şekliyle oluşmaktadır. Diğer yörelerdeki asma davul çemberinin ağaçtan olan malzemesi Trabzon’ da çelik çember olarak kullanılmaktadır.

Tablo 5: Asma Davulunun Yapısal ve Biçimsel Özellikleri (Sinan Güneysu, Kişisel Görüşme, 2014).

Davulun Kullanıldığı Yöre	Trabzon
Kasnakta kullanılan malzeme	Gürgen, kayın, ceviz ve kestane
Kasnağın Çapı	Yarışmalarda farklı daha küçük davullar kullanılmakta 42cm43, düğünlerde 46cm.
Kasnağın Genişliği	22- 23cm 25 cm’ de çıkabilir.
Kullanılan Derinin Cinsi	Keçi derisi
Tokmak Boyutu	30-35 cm
Tokmağın şekli	Ucu topuz
Tokmak Cinsi	Erik ve hurma ağacı
Çubuk Cinsi	Çırpı kızılıcık ağacından
Çubuk Boyutu	30-35 cm
Gergi Malzemesi	İp, kendir.
Davul İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Yok
Tokmak İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Çomak
Çubuk İçin kullanılan yöresel isimler	Çubuk



Şekil 5. Trabzon Asma Davul Kasnağı (Kerem Cenk Yılmaz’ ın kişisel arşivi).

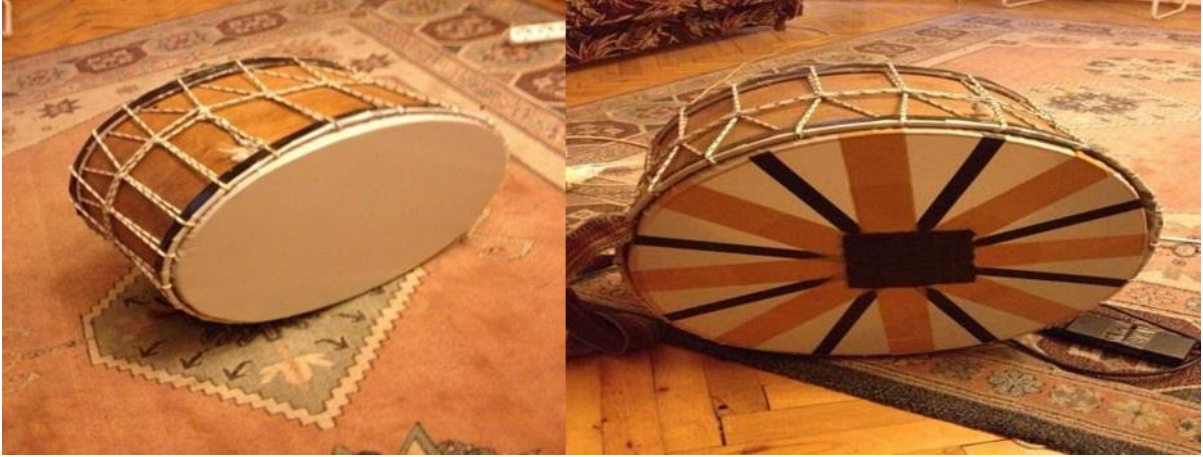
Aydın

Aydın yöresinde kullanılan asma davulun yapısal ve biçimsel özellikleri, 1982 Aydın Germencik doğumlu Necip Çetin referans alınarak oluşturulmuştur. Çetin, “...Yörede 10 yıl öncesine kadar asma davul da kullanılan deri için, hayvan derisi kullanılırken günümüzde, pratik olması ve hava şartlarına dayanıklılığı nedeniyle film deri denilen malzeme kullanılmaktadır. Bu malzemede sesi incelttiği için düm tarafı yara bandı ya da farklı plastik malzemelerle güçlendirilmiştir” ifadelerinde bulunmuştur.



Tablo 6: Asma Davulunun Yapısal ve Biçimsel Özellikleri (Necip Çetin, Kişisel Görüşme, 2014).

Davulun Kullanıldığı Yöre	Aydın
Kasnakta kullanılan malzeme	Ceviz, çam
Kasnağın Çapı	45
Kasnağın Genişliği	25
Kullanılan Derinin Cinsi	Keçi, film
Tokmak Boyutu	30 cm
Tokmağın şekli	Sapı şekilsiz, düz, baş kısmı tek taraflı çıkıntılı
Tokmak Cinsi	Çam
Çubuk Cinsi	Zeytin
Çubuk Boyutu	20 cm
Gergi Malzemesi	İp
Davul İçin Kullanılan Yöresel İsimler	-
Tokmak İçin Kullanılan Yöresel İsimler	-
Çubuk İçin kullanılan yöresel isimler	-



Şekil 6. Aydın Asma Davulu (Kerem Cenk Yılmaz' ın kişisel arşivi).

Diyarbakır

Diyarbakır yöresine ait asma davulun yapısal ve biçimsel özellikleri, asma davul çalmayı babasından öğrenen Mehmet Muhsin Demir'den elde ettiğimiz bilgiler ile aşağıdaki tabloda açıklanmıştır.



Tablo 7: Asma Davulunun Yapısal ve Biçimsel Özellikleri (Mehmet Muhsin Demir, Kişisel Görüşme, 2014).

Davulun Kullanıldığı Yöre	Diyarbakır
Kasnakta kullanılan malzeme	Ceviz ağacı
Kasnağın Çapı	Yaklaşık olarak 55-60 cm
Kasnağın Genişliği	Yaklaşık olarak 45 cm
Kullanılan Derinin Cinsi	Keçi ve kuzu derisi kullanılır. Tokmak tarafına keçi derisi çubuk tarafına kuzu derisi kullanılır.
Tokmak Boyutu	Yaklaşık 30 -35 cm uzunluğunda
Tokmağın şekli	Uzun baş tarafında halka şeklini alır. Genelde Diyarbakır tokmağı akrebin kuyruğuna benzer.
Tokmak Cinsi	Dış budak ağacından yapılır. Ağaçtan kesildiği zaman hemen ağaç bükülür ve kurutulduktan sonra şekillenir.
Çubuk Cinsi	Çam ağacından yapılır ya da şimdiki zamanda balık oltası da kullanılmaktadır.
Çubuk Boyutu	30 cm
Gergi Malzemesi	Eskiden keçi kılından yapılırdı şimdiki dönemde ise naylon ipten yapılıyor.
Davul İçin Kullanılan Yöresel İsimler	
Tokmak İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Tokmak, gopal
Çubuk İçin kullanılan yöresel isimler	Çubuk, sıvık
Gergi malzemesinin bağlanma Şekli	Davul çemberi etrafından zikzaklar çevirerek yapılır. Deriyi delmeden çok dikkatli şekilde çuvaldız iğnenin yardımıyla çemberlerin altından zikzak şeklinde örülür.

Diyarbakır yöresi asma davulunun yapısal ve biçimsel özelliklerini tespit ettiğimiz diğer bir kaynağımızda Abdülaziz Kola 1971 Diyarbakır doğumludur ve mesleğini babasından devralmıştır. Kola' dan elde ettiğimiz yöresel Diyarbakır Asma davul bilgileri, aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 8: Asma Davulunun Yapısal ve Biçimsel Özellikleri (Abdülaziz Kola, Kişisel Görüşme, 2014).

Davulun Kullanıldığı Yöre	Diyarbakır
Kasnakta kullanılan malzeme	Ceviz, gürgen, dut
Kasnağın Çapı	43 cm. 45 cm. 51 cm.
Kasnağın Genişliği	35 cm. 37 cm. 40 cm.
Kullanılan Derinin Cinsi	Çubuk için küçük kuzu, tokmak için keçi, koyun
Tokmak Boyutu	35 cm.
Tokmağın şekli	Açık "P" harfine benzer
Tokmak Cinsi	Dış budak ağacı
Çubuk Cinsi	Gez ağacı
Çubuk Boyutu	35 cm.
Gergi Malzemesi	Kıl dokumadan yapılmış kolon
Davul İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Davul, def, kutni (Dom -Çingene- dili)
Tokmak İçin Kullanılan Yöresel İsimler	Gopal
Çubuk İçin kullanılan yöresel isimler	Şıvık
Gergi malzemesinin bağlanma Şekli	Kasnaktan kasnağa karşılıklı (çapraz) geçirilir, kasnağın ortasından birleştirilip çekilerek gerdirilir.



Şekil 7. Diyarbakır Asma Davulu (Kerem Cenk Yılmaz' ın kişisel arşivi).

Sonuç

Bu çalışmada Anadolu coğrafyası içerisinde geleneksel dans ve müziğimize eşlik eden asma davul çalgısının yapısal ve biçimsel özellikleri, örnek yöreler üzerinden mesleği davulculuk olan yöresel müzisyenler referans alınarak tespit edilmiştir.

Tespit edilen bilgiler Gaziantep'li davulcu Reşit Bulut, Adıyamanlı davulcu Gaffari Almaz, Kastamonulu müzisyen Mehmet Çulhaoğlu, Malatyalı davulcu Aziz Batar, Trabzonlu davulcu Sinan Gülensoy, Aydın'lı davulcu Necip Çetin, Diyarbakırlı davulcular Mehmet Muhsin Demir ve Abdülaziz Kola ile görüşmeler sonucunda oluşturulmuştur.

Asma davul çalgısının üretiminde kullanılan hammaddenin teknolojik gelişmelerle birlikte üreticileri yeni arayışlara yönlendirdiği görülmektedir. Bu değişimin asma davul kasnağında, kullanılan deride, tokmakta, çubukta, gergi malzemesinde yaşandığı kaynak kişiler ile yapılan görüşmelerde netleşmiştir.

Asma davulda kullanılan deri yüzeyler geçmişte geleneksel yöntemlerle hayvan derisinden elde edilirken, günümüzde röntgen veya film diye tabir edilen fabrikasyon malzemeye dönüşmüştür. Hayvan derisinin yerine geçen bu değişimi kaynak kişiler ekonomik sebeplere ve kolay temin edilmeye dayandırmaktadırlar Diğer bir dönüşüm ise ağaç çubuklarda yaşanmaktadır. Ağaçtan yapılan çubukların yerine daha çok olta ucu olarak ifade edilen poliment malzeme kullanılmaktadır. Bu değişimlerin yöresel ses karakterinde değişimlere yol açtığı kaynak kişilerin ortak görüşü olarak öne çıkmaktadır.

Aşağıdaki tablolarda örnek olarak seçilmiş yörelerin geleneksel asma davulları yapı ve biçim bakımından karşılaştırılmıştır.

Kaynaklar

Açar, Y. ve Bektaş, C. (2015). Kars Müzik Kültüründe Kullanılan Çalgılar, 3. Uluslararası Dans ve Müzik Kongresi, Diyarbakır.

Küçükebe, M. (2013). Etnomüzikolojide Çalgı Odaklı Çalışmalar ve Kültürel Bağlamıyla Çalgı, Journal of Art and Design, Volüme 5, Issue5-118.

Özturan, Ö. (2010). Teknolojik Gelişmelerin İç Mekan Biçimlenişine Etkisi, Tasarımda Genç Bakışlar Ulusal Sempozyumu "Bir Kullanıcı, Bir Mekan, Bir Ürün", İstanbul.



Yılmaz Kerem Cenk, 2017. Asma Davul Çalgısının Ses Sahalarının Belirlenerek Porte Üzerinde Gösterilmesi – Avrasya Bilimler Akademisi Sosyal Bilimler Dergisi, 3. Uluslararası Dans Ve Müzik Kongresi Özel Sayı, 240-257.

Sözlü Kaynaklar

- Bulut, R. (2014). Gaziantep Asma Davulu, Gaziantep (Kişisel Görüşme)
- Almaz, G. (2014). Adıyaman Yöresi Asma Davulu, Adıyaman (Kişisel Görüşme)
- Çulhaoğlu, M. (2014). Kastamonu Yöresi Asma Davulu, Kastamonu (Kişisel Görüşme)
- Batar, A. (2014). Malatya Yöresi Asma Davulu, Malatya (Kişisel Görüşme)
- Güneysu, S. (2014). Trabzon Yöresi Asma Davulu, Trabzon (Kişisel Görüşme).),
- Demir, M.M. (2014). Diyarbakır Yöresi Asma Davulu, Diyarbakır (Kişisel Görüşme)
- Çetin N. (2014). Aydın Yöresi Asma Davulu, Aydın (Kişisel Görüşme)
- Kola, A. (2014). Diyarbakır Yöresi Asma Davulu, Diyarbakır (Kişisel Görüşme)